

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul central din 30 mai 2018 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, declarat de inculpatul

Luchin Ion XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 30.06.2017 pînă la 30.05.2018;

Instanța de apel de la 04.07.2018 pînă la 02.10.2018;

Instanța de recurs de la 14.12.2018 pînă la 06.03.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 30.05.2018, Luchin Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis cu aplicarea amenzii în mărime de 850 unități convenționale.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Luchin Ion a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 5 ani, cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului care va pune în executare sentința.

S-a dispus încasarea din contul lui Luchin Ion în beneficiul lui Luchin Natalia prejudiciul material în mărime de 1 541 lei și prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Luchin Ion la 15.09.2016, aproximativ ora 00:20, urmând scopul de profit și sustragere deschisă a bunurilor soției sale Luchin Natalia, cu care se află în condiția locuirii separate în baza ordonanței de protecție, la intrarea în blocul locativ de XXX, aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea Nataliei Luchin, doborând-o la pământ și lovind-o de mai multe ori cu un obiect necunoscut în regiunea capului, i-a sustras geanta cu bunurile aflate în ea, cauzându-i o daună în valoare totală de 456 lei.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 550 din 19.09.2016, pe corpul lui Luchin Natalia s-au depistat leziuni corporale, ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, inculpatul Luchin Ion a depus apel, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea sa, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea apelului s-a invocat că, nici una din probele acuzării nu indică direct la vinovăția inculpatului. Toate acestea sunt niște presupuneri care nu pot fi puse la baza sentințe de condamnare.

Martora care ulterior a devenit parte civilă Luchin Natalia, fiind audiată în cadrul cercetării judecătorești, nu a furnizat instanței de judecată suficientă informație, pentru a confirma vinovăția inculpatului Luchin Ion la săvârșirea infracțiunii. Ba din contra, prin explicațiile sale, caracterizând persoana de care a fost atacată, se constată că nu are nimic în comun cu personalitatea inculpatului Luchin Ion.

Mai mult, Luchin Natalia inițial a declarat că glasul atacatorului este diferit de al inculpatului Luchin Ion, ca ulterior la nenumărate întrebări a părții acuzării să-și modifice poziția declarînd că posibil a fost el, deoarece erau în acel moment în relații ostile. În cazul dat consider că, vinovăția inculpatului nu a fost demonstrată în instanța de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului Luchin Ion, și menținută sentința primei instanțe.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Luchin Ion, just încadrându-le în dispoziția art.187 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Cu referire la motivele invocate de apelant, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Luchin Ion, or, aceasta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă, instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale.

Instanța de apel consideră că, afirmațiile inculpatului Luchin Ion reprezintă opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului Luchin Ion a elementelor infracțiunii incriminate.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a determinat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Luchin Ion în comiterea infracțiunii imputate, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Luchin Natalia, precum și: procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d.22-23); procesul-verbal de audiere a martorului Luchin Natalia din 15.09.2016 (f.d.26-27); raportul de expertiză medico-legală nr. 550 din 19.09.2016 (f.d.30-31); procesul-verbal de ridicare din 30.10.2016 a unui CD-R cu înregistrări audio (f.d.35- 36); procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.11.2016, fiind examinat un CD-R „Artex” 52x 700 MB/80 mm (f.d.37-38); informația eliberată de ÎM „Orange Moldova ” SA privind lista apelurilor de intrare-ieșire la numărul de telefon XXX ce aparține lui Luchin Ion din data de 14.09.2016 pînă la 15.09.2016 (f.d.49-50); procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.06.2017 prin care a fost

examinat informația de la SA „Orange” privind apelurile telefonice de intrare și ieșire efectuate prin intermediul cartelei cu nr.XXX (f.d.52).

Astfel, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În acest context nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Instanța de apel a reiterat, că deși Luchin Natalia în cadrul ședinței de judecată inițial nu era sigură dacă anume inculpatul Luchin Ion este persoana care a atacat-o, ulterior aceasta a confirmat că a fost atacată de inculpat menționând că l-a văzut la lumina de afară fața dintr-o parte, or mențiunea acesteia precum că nu este sigură dacă inculpatul a atacat-o în seara din 15.09.2016, instanța consideră că avînd în vedere comportamentul inculpatului față de ea pînă la comiterea infracțiunii și după precum și ordonanța de protecție emisă din care se denotă comportamentul inculpatului, martorul pînă în prezent are o frică și temere de inculpat, fapt ce a dus la redarea diferită a declarațiilor sale la diferite etape a examinării cauzei.

Or, din conținutul înregistrării audio dintre Luchin Natalia și ofițerul unității de gardă a IP Hîncești (f.d.36) înregistrare cercetată în cadrul ședinței de judecată, precum și din procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.11.2016 (f.d.37-38) se reține că Luchin Natalia în urma apelului la 902 a comunicat că a fost atacată anume de soțul ei Luchin.

La fel, în urma examinării cauzei penale, inculpatul nu a avut o explicație verosimilă privind explicarea cum s-a aflat telefonul lui în raza unde locuia Luchin Natalia, nu a explicat cu exactitate cu cine anume, în ce localitate și cu ce grup de persoane s-a aflat începînd cu data de 14 spre 15.09.2016, fapt ce duce la concluzia că explicațiile inculpatului depuse în ședința de judecată au drept scop evitarea eventualii răspunderii penale.

Mai mult decît atât, apărarea interpretează extensiv declarațiile părții vătămate, din care de fapt rezultă că violența a fost aplicată de către Luchin Ion, or, instanța de apel a justificat concluzia instanței privind constatarea vinovăției inculpatului Luchin Ion de săvârșirea infracțiunii imputate inclusiv din raportul de expertiză medico-legală nr. 550 din 19.09.2016 prin care s-a concluzionat că pe corpul lui Luchin Natalia au fost depistate leziuni corporale externe, calificate ca vătămări corporale neînsemnate.

Totodată, formele și criteriile de realizare a acestora, dar și perioada în care s-au realizat vin să aducă atingeri grave normelor morale și sociale protejate de legislația penală. Sau la caz, instanța a constatat existența elementelor acțiunii de jaf îndreptate față de Luchin Natalia, realizate nemijlocit prin intenție directă.

Instanța de apel a menționat că, declarațiile părții vătămate Luchin Natalia coroborează cu probele acuzării și, privite în ansamblu, nu lasă loc pentru dubii în ceea ce ține de culpabilitatea lui Luchin Ion în comiterea infracțiunii încriminate.

Totodată, cu referire la versiunea inculpatului precum că a fost martorul unui furt la data de 15.09.2016, or din declarațiile depuse de acesta în calitate de martor (f.d.73) se reține că cele menționate au avut loc la ora 03:00, însă infracțiunea

încriminată inculpatului a fost consumată la 15.09.2016 ora 00:20, fapt ce se concluzionează că prin invocarea versiunii date în raport cu cumulul de probe elucidate nu echivalează cu achitarea acestuia.

Declarațiile inculpatului privind negarea faptului comiterii infracțiunii imputate, nu sunt confirmate prin probe verosimile și sunt contradictorii circumstanțelor cert stabilite în cadrul cercetării judecătorești. Din contra acesta a evitat să comunice anumite detalii importate pentru a fi cercetate și verificate versiunea expusă de inculpat în scopul constatării anumitor circumstanțe în stabilirea adevărului, or explicațiile inculpatului sunt declarative și supuse criticii ultimul concretizând în ședință că nu dorește să comunice cu ce cumătru a fost în acea seară și nici numele persoanelor cu care a fost inculpatul. În consecință poziția inculpatului și a apărătorului acestuia cu referire la ne comiterea de către inculpat a faptei imputate, de către instanță este apreciată critic, în cauză probându-se situația de fapt și vinovăția sa de comiterea infracțiunii prevăzute în art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal, în forma încriminată lui.

Totodată, declarațiile părții vătămate, nu pot fi apreciate critic, precum solicită apelantul, fiindcă partea vătămată, martorii în cauză au dat declarații în condițiile libertății de voință și conștiință, acestea reflectă adevărul cunoscut de ei și nu au fost date în sensul de a-1 acuza, pe nedrept.

La caz, partea acuzării a adus probe directe care dovedesc nemijlocit vinovăția inculpatului și acestea nu trezesc îndoieli cu privire la nevinovăția acestuia, dar dimpotrivă, combat afirmațiile date de inculpat, precum că nu dânsul ar fi sustras telefonul, din care motiv instanța de apel just le-a respins.

Totodată, instanța de apel a menționat cu privire la alegațiile apărării referitor la presupusele încălcări efectuate în cadrul urmăririi penale, că nici o acțiune a organului de urmărire penală nu a fost contestată, iar obiecții pe marginea proceselor-verbale de efectuare a măsurilor procesuale nu au parvenit.

La fel, instanța de apel a reținut că, potrivit art.14 alin. (1), 15, 113 alin. (1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Astfel, instanța de fond a făcut o analiză completă tuturor probelor administrate, stabilind corect vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate și încadrarea juridică a faptei. Instanța de apel a susținut concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatului Luchin Ion a elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate, faptele acestuia corect fiind încadrate în prevederile art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, s-a constatat că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Luchin Ion, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din sentința instanței de fond, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Instanța de apel nu a reținut alegațiile avocatului referitor la contradictorialitatea declarațiilor părții vătămate Luchin Natalia, care, în opinia acestuia au avut drept

consecință pronunțarea unei soluții eronate, pe motiv că declarațiile părții vătămate sunt consecutive pe tot parcursul examinării cauzei, ultima în instanța de apel a susținut declarațiile date anterior, menționând că, anume Luchin Ion este persoana care a deposedat-o de geantă.

Nu sunt veridice nici argumentele apelantului precum că, în speță modul în care mijloacele de probă au fost obținute s-a desfășurat prin procedee probatorii contrare Codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO, și procesul penal în privința inculpatului Luchin Ion, în ansamblul său, în sensul art.6 al Convenției nu a fost echitabil, ori toate probele au fost administrate fără derogări de la procedură, iar aprecierea acestora de către instanțele de judecată a fost efectuată în baza art.26 alin. (2) Cod de procedură penală care prevede că, judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă, precum și în baza art. 27 Cod de procedură penală - libera apreciere a probelor.

De asemenea, instanța de apel nu a intervenit în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului, ori, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală

Astfel, privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 61,75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În acest sens, instanța de fond întemeiat la numirea pedepsei inculpatului, a ținut cont în deplină măsură de circumstanțele cauzei - inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune gravă, potrivit caracteristicii eliberată de Primăria Hâncești, inculpatul este caracterizat pozitiv la locul de trai (f.d.93), nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (f.d.90-91), are la întreținere doi copii minori (f.d.92), or potrivit revendicării anexate este eliberată informație cu caracter infracțional pe numele lui Luchin Ion care anterior a fost judecat (f.d.81-82), astfel instanța inferioară, conform articolului 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, motivat a concluzionat că, atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens.

În speța dată, rezultă că instanța de fond, reieșind din circumstanțele susmenționate, a considerat rațional ca inculpatul să execute pedeapsa pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Cu referire la acțiunea civilă privind încasarea din contul lui Luchin Ion în beneficiul lui Luchin Natalia prejudiciul material în mărime de 1 541 lei și prejudiciul moral în mărime de 5000 lei, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a admis acțiunea civilă, or, prin acțiunile ilegale ale inculpatului, a fost cauzat părții civile un prejudiciu material în mărime de 456 lei, circumstanțe reținute în cadrul ședinței de judecată, fapt confirmat prin actul de învinuire și anume, în urma atacului

asupra lui Luchin Natalia i-a fost sustrasă geanta în valoare de 350 lei, în care se afla 2 bucăți de tifon în sumă totală de 16 lei; o revistă „Faberlic” în sumă de 13 lei, un caiet la prețul de 2 lei, un ruj în sumă de 75 lei, cauzându-i o daună în valoare totală de 456 lei.

În aceiași ordine de idei instanța a indicat ca fiind întemeiate și justificate argumentele lui Luchin Natalia privind încasare prejudiciului material în mărime de 1085 lei, ori, potrivit informațiilor anexate se reține că la data de 21.09.2016 Luchin Natalia a beneficiat asistențe medicală la IMSP Institutul de Neurologie și Neurochirurgie prin care a fost menționate consultațiile și investigațiile, potrivit bonului de plată seria INN nr. 13 093 8 din 21.09.2016 Luchin Natalia a achitat pentru a beneficia de consultație la instituția specificată suma de 1 005 lei, la fel este justificată suma de 48 lei care a fost percepută la data de 21.09.2016 conform bonului de pată seria INN nr. 130934, precum și suma de 32 lei fapt adeverit prin bonul de plată seria INN nr. 130932 din 21.09.2016.

Conform informației anexate s-a reținut că, la 22.09.2016 Luchin Natalia a beneficiat asistențe medicală la IMSP Institutul de Neurologie și Neurochirurgie cabinetul Neurochirurgie spinal contra plată.

De asemenea, soluționând acțiunea civilă în cadrul procesului penal înaintată de Luchin Natalia privind încasarea prejudiciului moral, instanța a concluzionat întemeiat privind încasarea prejudiciului moral în partea sumei de 5000 lei și urmează a fi admisă în cuantumul respectiv, or în ședința de judecată s-a dovedit prejudicierea acesteia în urma suferințelor suportate, însă suma solicitată în mărime de 20 000 lei de Luchin Natalia este exagerată.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, inculpatul Luchin Ion, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor motivînd că, instanțele de fond unilateral au examinat cauza.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de inculpatul Luchin Ion, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece decizia instanței de apel este justă și corespunde prevederilor legale.

6. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, instanța de recurs constată că titularul a invocat ca temei pentru recurs art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurenta contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire a fost comis de Luchin Ion.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cât privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurenta și, deci, nu persistă temeiurile de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de către recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe care a menținut-o, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal susține că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. În cazul în care acesta și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel care a menținut hotărârea primei instanțe, precum că, inculpatul Luchin Ion, a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Prin urmare, erorile de drept invocate de partea vătămată, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor, iar din aceste considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpatul **Luchin Ion XXX**, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul central din 30 mai 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **03 aprilie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan